

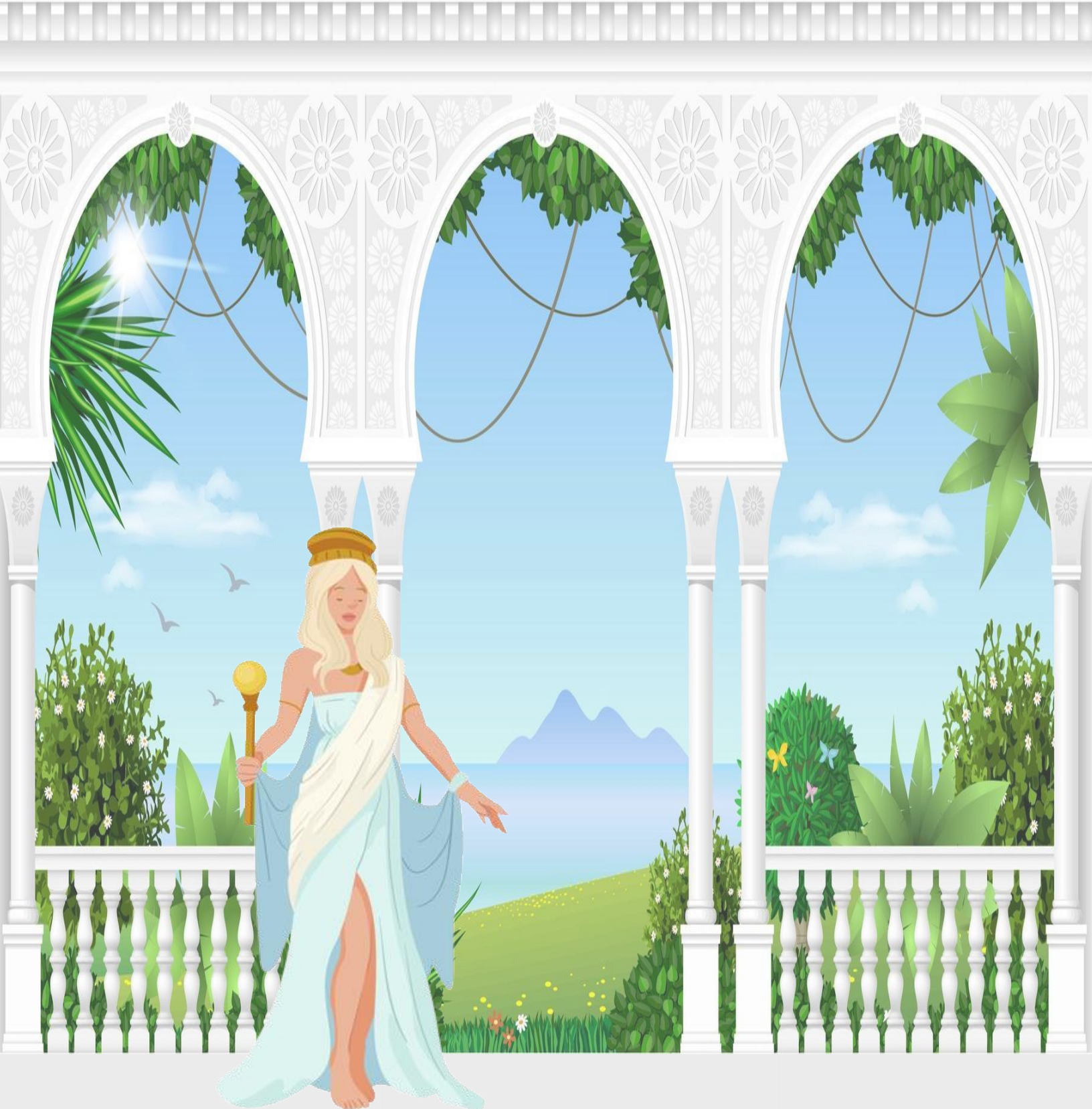
Grizksz

Mitologie

Helen van Troje

Helen het van die balkon van die koninklike paleis uitgestaar. Die verbygangers het bewonderend opgekyk. Soos almal wat haar gesien het, het hulle gedink sy is die mooiste vrou in die wêreld. Helen het 'n lewe van luukse gelei. Maar sy was nie gelukkig nie.

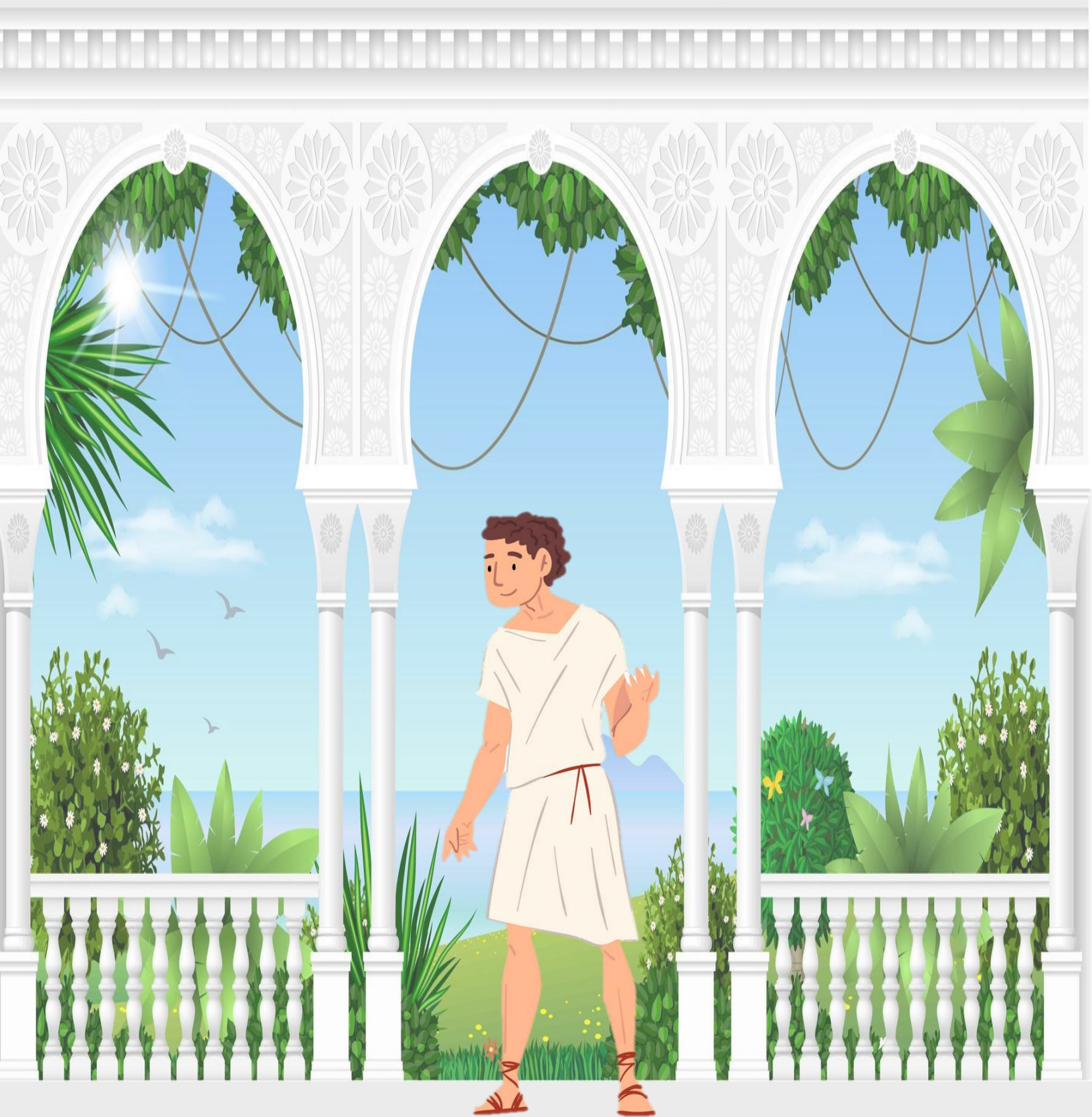

Helen was getroud met koning Menelaus van Sparta. Hy was trots op sy pragtige vrou en het dit elke dag vir haar gesê. 'Ek wil hê jy moet vir altyd aan my sy bly,' sou hy sê.

Helen het dit nooit gewaag om hom te vertel hoe sy voel nie.

Eendag het 'n jong prins met die naam Paris na die paleis gekom. Hy was van die stad Troje, oorkant die Egeïese See. Hy het gekom om te reël vir die vrylating van sy tante, wat deur die Grieke gevange gehou is.

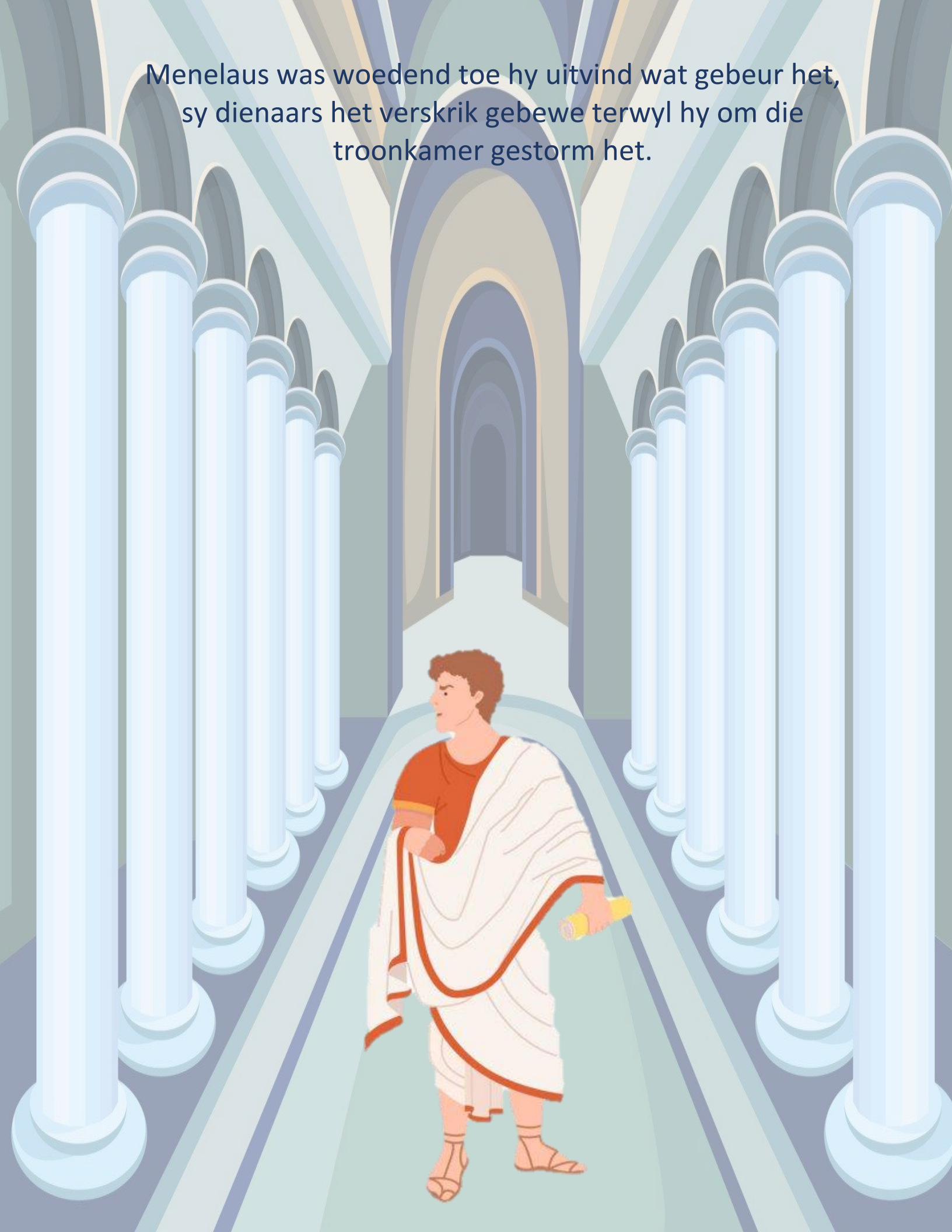

Toe Paris Helen ontmoet het, het hy verlief geraak op haar.
'Kom saam met my terug na Troy,' smeeek hy haar een
maanverligte nag.

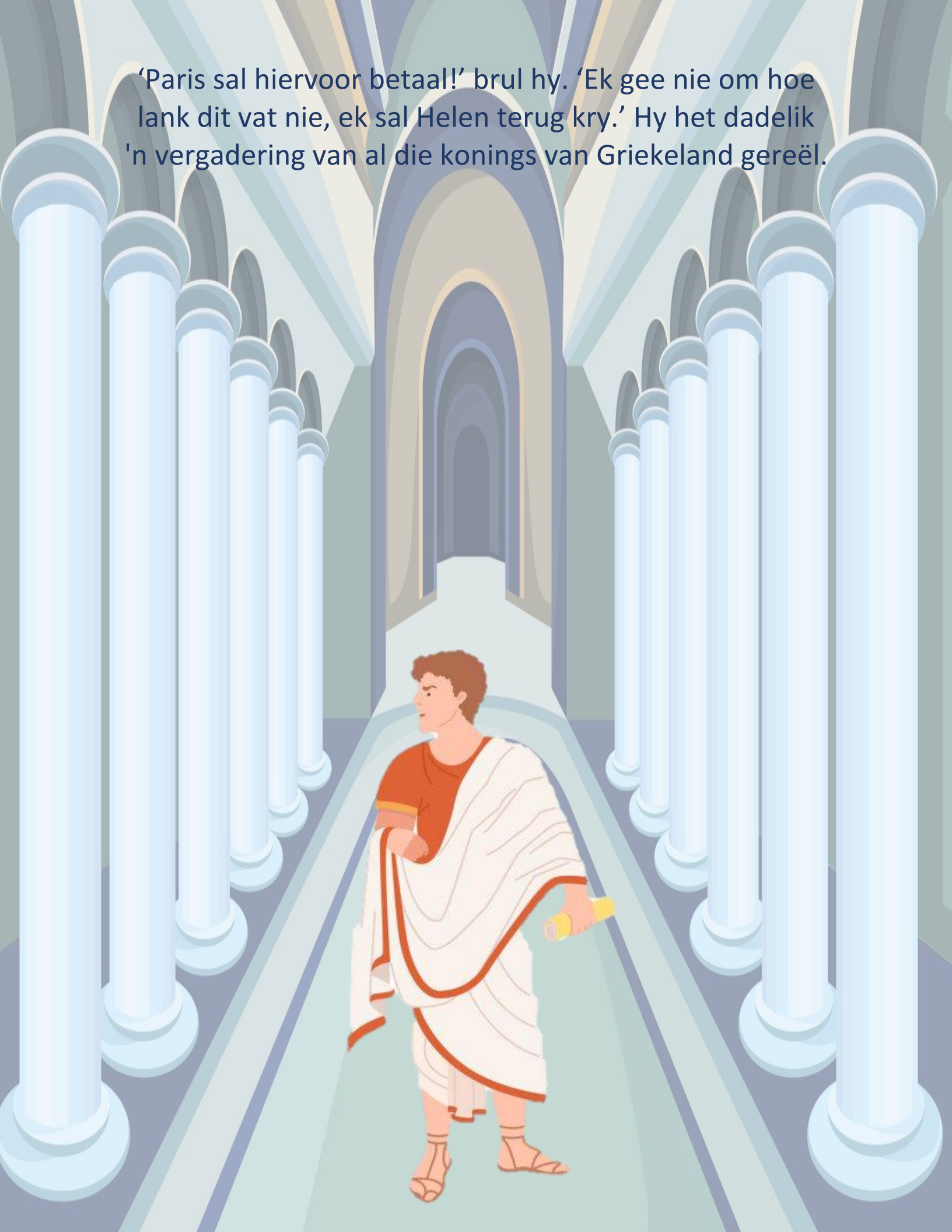
Helen het ook vir Paris geval. So, sy het ingestem om saam met
hom te gaan.

Menelaus was woedend toe hy uitvind wat gebeur het,
sy dienaars het verskrik gebewe terwyl hy om die
troonkamer gestorm het.

‘Paris sal hiervoor betaal!’ brul hy. ‘Ek gee nie om hoe
lank dit vat nie, ek sal Helen terug kry.’ Hy het dadelik
'n vergadering van al die konings van Griekeland gereël.

Die Trojaanse Oorlog

Byna al die konings het ingestem om te help, hulle gaan Helen huis toe bring. Net Odysseus, 'n ervare soldaat en koning van Ithaka, wou nie gaan nie.

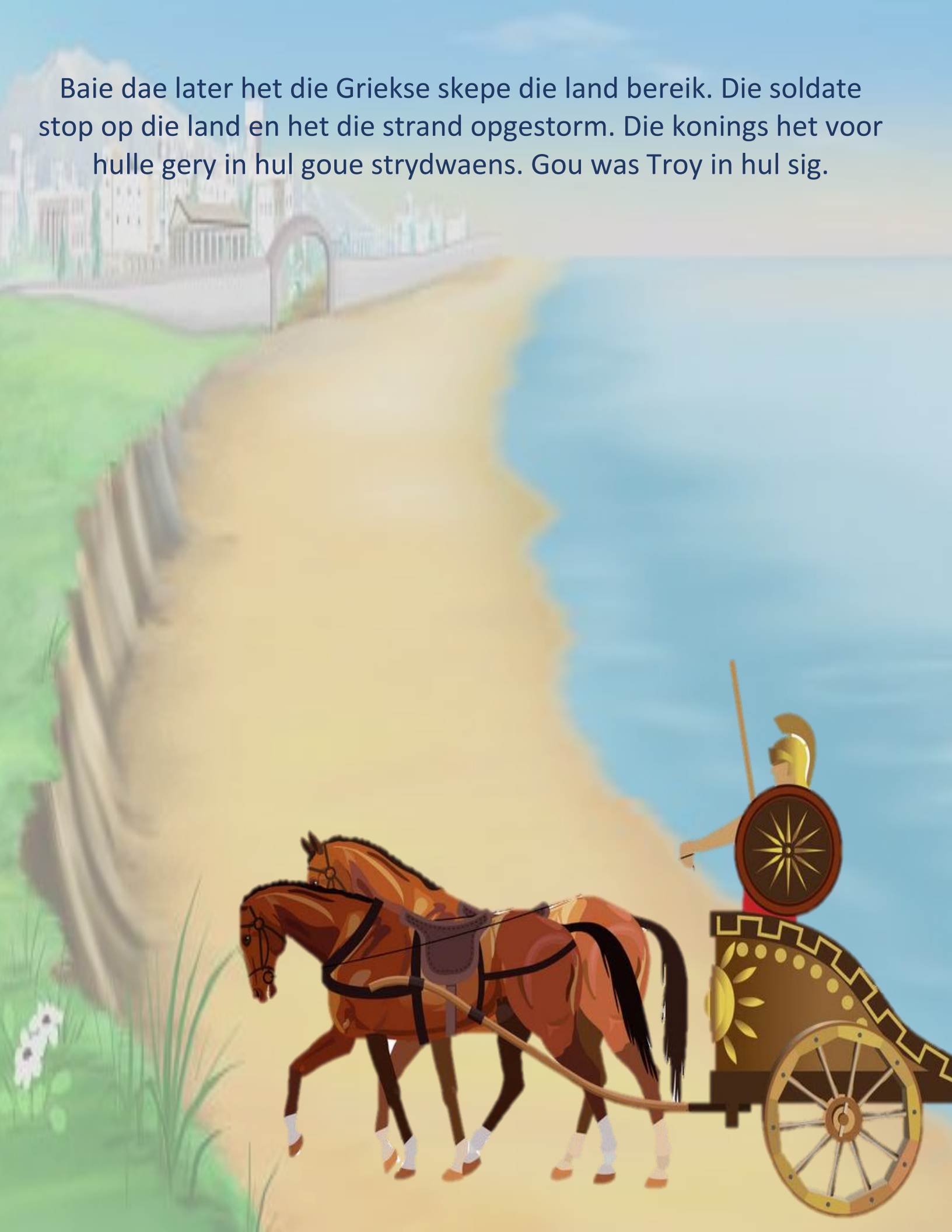
Hy het genoeg gehad van baklei, so hy het gemaak of hy mal is. Menelaus het hierdie slimmigheid vinnig raak gesien en Odysseus was gedwing om by die veldtog aan te sluit of hy daarvan hou of nie.

Die volgende oggend het Menelaus, Odysseus en die ander konings met hul weermag uit gevaar. Honderde skepe het die see oor gestee na Troje.

Baie dae later het die Griekse skepe die land bereik. Die soldate stop op die land en het die strand opgestorm. Die konings het voor hulle gery in hul goue strydwaens. Gou was Troy in hul sig.

‘Nou al wat ons moet doen is om binne te gaan,’ sê Odysseus, wat so gou as moontlik by die huis wou kom. Maar Troje was goed verdedig.

Keer op keer het die Grieke die magtige Trojaanse sitadel aangeval.
Maar, hoe hard hulle ook al probeer het, hulle kon nie inbreek nie. Die
Trojane was vurige vegters wat hul vesting teen elke aanval verdedig
het.

Ten spyte hiervan het die Grieke geglo dat hul vyand uiteindelik sou
verbrokkel. Min het hulle geweet presies hoe lank die oorlog sou duur.

Oor tien lang jare het 'n duisend skepe meer soldate oor die Egeïese See gebring. Die paaie na Troje het deur die verbygaande hordes afgeslyt geraak.

Baie groot vegters aan beide kante is dood soos die jare verby
gegaan het. Maar steeds het die Trojane in hul eie stad
vasgevang gebly. En die Grieke het nog steeds buite gesit,
omdat hulle geen grond gewen het nie.

Teen hierdie tyd het die Grieke begin tou opgooi. "Ons sal nooit inkom nie," het hulle gehuil. 'Die mure van Troje is ondeurdringbaar.'

Toe, eendag, het Odysseus 'n idee gehad. 'Dit is redelik wild en dit sal baie senuwee verg,' het hy aangekondig. 'Maar ons kan dit dalk net reg kry.'

THINK

DIGITAL ACADEMY

